

[Askjær Jørgensen]

Når Danmarks befolkning har tålt at få deres drikkevand gennem varmforzinkede rør i årtier, hvordan skulle grundvandet så kunne forurenes af nedsivning fra zinkrester? Det er trist, hvis ikke miljøministeren taler alvorligt med de ansvarlige, når vi i offentligheden skal stå model til den foreliggende rapport.

Besvarelse (6/12 82):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Efter min mening – og den tror jeg deles af dem, der har været impliceret – er det ikke en rimelig kritik, spørgeren antyder gennem sit spørgsmål over for det store og seriøse arbejde med lossepladsundersøgelsen, som alle landets kommuner, amtskommuner og miljøstyrelsen har udført gennem de seneste 2 år efter ønske fra den daværende miljøminister. Miljøstyrelsen blev også bedt om at skønne, hvilke omkostninger, herunder administrative, der ville være knyttet til den fornødne indsats på området.

Spørgeren henviser i sin begrundelse til en konkret sag om et depot ved Arnborg. Jeg har forelagt dette spørgsmål for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Med hensyn til dette kemikalieaffaldsdepot er det oplyst, at Herning byråd ved skrivelse til virksomheden Herning Galvanisering af 16. februar 1982 har påbudt virksomheden at fjerne det deponerede zinkslam fra virksomhedens område, og miljøstyrelsen er bekendt med, at fjernelsen af slammet er påbegyndt.

Herning byråds påbud er ikke påklaget af virksomheden. Slammet fjernes over en 2 års periode, og omkostningerne herved vil ifølge kommunen være på omkring 400.000 kroner. Det omhandlede slam er deponeret i perioden den 18. december 1974 til 1. juli 1982, det vil sige, at den væsentligste del er deponeret efter, at de nye regler om bortskaffelse af kemikalieaffald trådte i kraft den 1. april 1976.

Bl.a. af hensyn til risikoen for forurening fra de tungmetaller (cadmium, bly m.v.), der findes i forurenede presseslam og andet kemikalieaffald fra en galvanisk virksomhed, skal sådant affald ifølge reglerne afleveres på Kommunekemi eller bortskaffes på en anden forsvarlig måde, der er godkendt af kommunalbestyrelsen. Herning kommune har i det

foreliggende tilfælde ikke skønnet det forsvarligt, at slammet blev liggende i specialdepot i hallen tilhørende Herning Galvanisering.

Miljøstyrelsen har i overensstemmelse med målet med den landsdækkende kortlægning medtaget alle de specialdepoter, som kommuner og amtskommuner har oplyst om, eller som styrelsen på anden måde har været bekendt med. Miljøstyrelsen har ud fra en foreløbig vurdering og på grund af kommunernes og amtets skøn sorteret depoterne i forskellige kategorier. 19 depoter er placeret i A-kategorien. Det betyder, at styrelsen for disse depoters vedkommende ved eller med stor sikkerhed skønner, at afhjælpende foranstaltninger skal gennemføres.

Specialdepotet i Herning Galvanisering er placeret i A, fordi miljøstyrelsen var bekendt med, at kommunen havde besluttet at påbyde depotet fjernet, og fordi miljøstyrelsen efter den foreløbige vurdering var enig heri. Teknisk var der derfor ikke tvivl om, at dette depot skulle i A, uanset det herved kom i selskab med depoter, hvor forureningsproblemerne er langt større.«

Spm. nr. S 216

Til *undervisningsministeren* (15/11 82) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der sker en skærpelse af sikkerhedskontrollen i forbindelse med installering af apparatur, herunder narkoseudstyr, og at der monteres iltmålere på narkosebordene på rigshospitalet, således at det ikke er overladt til menneskelige sansende indtryk at afgøre, om det er det rette stof, der kommer ud af rørene?«

Begrundelse

På rigshospitalet er tre patienter døde i forbindelse med, at de gennemgik undersøgelse i en CT-scanner, hvor de samtidig var bragt i narkose. Hvis man, som det er tilfældet i USA, havde iltmålere på narkosebordene, kunne ulykkerne angiveligt være undgået. Den omtalte montering af iltmålere vil medføre en helt rimelig sikkerhed for både patienter og personale.

Besvarelse (24/11 82):